



Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 2748/10
13.05.2010. година
Београд

касациони суд, у већу састављеном од судија: Весне Поповић, председника већа, Виде Петровић-Шкери и Власте Јовановић, чланова већа, у парници малолетних тужилаца М.С. и М.С., обоје из с. Г.В., које заступа отац Б.С. из с.Г.В., чији је пуномоћник Р.Ф., адвокат из В., против туженог Б.Ј. из Р., ради издржавања, одлучујући о ревизији тужилаца изјављеној против пресуде Окружног суда у Врању Гж.1944/09 од 12.11.2009. године, у седници одржаној 13.05.2010. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

УКИДАЈУ СЕ пресуда Окружног суда у Врању Гж.1944/09 од 12.11.2009. године и пресуда Општинског суда у Врању П.бр.1379/06 од 27.08.2009. године и предмет враћа првостепеном суду на поновно суђење.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Општинског суда у Врању П.бр.1379/06 од 27.08.2009. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев тужилаца којим су тражили да се обавезе тужени да на име свог доприноса у издржавању унучади М. и М. плаћа месечно по 25% од своје месечне зараде коју остварује код Компаније С. а.д. у В., почев од 01.09.2006. године до 01.04.2008. године, тако што ће се наложити благајни С. да врши обуставу од месечне зараде туженог у наведеном проценту и да врши исплату на име доприноса у издржавању унучади туженог оцу малолетних тужилаца Б.С. и захтев за накнаду трошкова парничног поступка. Ставом другим изреке, одлучено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Пресудом Окружног суда у Врању Гж.1944/09 од 12.11.2009. године одбијена је као неоснована жалба малолетних тужилаца и потврђена првостепена пресуда.

Против правноснажне пресуде донесене у другом степену, тужиоци су изјавили ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Испитујући правилност побијане пресуде у смислу чл.399. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да је ревизија основана.

Према утврђеном чињеничном стању, малолетни тужиоци су решењем Центра за социјални рад у В. од 28.07.2003. године поверени на чување, негу и васпитање оцу Б.С. Истим решењем одређен је начин виђања мајке са децом. Правноснажном пресудом Општинског суда у Бујановцу од 09.01.2007. године, наложено је мајци малолетних тужилаца да на име свог доприноса за издржавање деце плаћа сваком по 3.000,00 динара, почев од 30.05.2003. године, док за то постоје законски услови. Ову обавезу мајка малолетне деце није извршавала. Малолетна тужиља М. од 01.04.2008. године живи са мајком у Б., док малолетни тужилац М. и даље живи са оцем у селу Г.В.

Полазећи од овако утврђеног чињеничног стања, нижестепени судови су закључили да малолетна деца имају живе родитеље који су здрави и способни да доприносе њиховом издржавању, те да због тога немају право на издржавање од туженог.

Основано се у ревизији указује да је због погрешне примене материјалног права чињенично стање непотпуно утврђено.

Према чл. 8. Породичног закона, издржавање је право и дужност чланова породице одређених овим законом. Малолетно дете има пре свега право на издржавање од родитеља, а право на издржавање од других крвних сродника у правој усходној линији ако родитељи нису живи или немају довољно средстава за издржавање (чл.154. став 1. и 2. Породичног закона).

За обавезивање крвних сродника је према цитираној законској одредби потребно да је испуњен један од два услова: да родитељи немају довољно средстава за издржавање или да нису живи. У овом случају неспорно је да су родитељи живи. У том случају, тужени би могао бити обавезан да доприноси издржавању својих унука уколико родитељи немају довољно средстава за издржавање. Могућност родитеља да доприносе издржавању малолетне деце оцењује се кроз утврђивање способности родитеља за запослење (уколико нису запослени), уколико су родитељи запослени, колика примања остварују, да ли поседују имовину која се води на њихово име, колики су приходи од те имовине, имају ли обавезу издржавања других лица поред обавезе издржавања малолетне деце, колика је и каква способност родитеља да се баве додатним пословима ради остваривања одговарајућих прихода, колике су потребе самих родитеља. Са друге стране потребно је утврдити потребе деце (исхрана, обућа, одећа, школовање, активности везане за школу и ван школе, брига о здрављу) и то сваког детета понаособ, с

обзиром на њихов узраст. Стављањем у међусобни однос потреба деце и могућности родитеља, може се закључити да ли родитељи имају довољно средстава за издржавање мал.деце. При томе ће суд узети у обзир не само њихову зараду и могућности за стицање зараде већ и оно што су неосновано пропустили да зараде.

Како је у поступку пред нижестепеним судовима изостало утврђење ових одлучних чињеница за правилну примену материјалног права, то су нижестепене пресуде морале бити укинуте.

На основу чл.407. став 2. ЗПП, одлучено је као у изреци.

Председник већа - судија

Весна Поповић,с.р.